29/12/2020

Света Литургија и четрдесетодневни парастос блаженопочившем Патријарху српском Иринеју

Света Литургија и четрдесетодневни парастос блаженопочившем Патријарху српском Иринеју служени су 29. децембра 2020. године у крипти храма Светог Саве на Врачару (фотогалерија).

Началствовао је Високопреосвећени Митрополит дабробосански и мјестобљуститељ патријарашког трона г. Хризостом уз саслужење Преосвећене господе Епископа врањског Пахомија, шумадијског и администратора Архиепископије београдско-карловачке Јована, будимљанско-никшићког и администратора Митрополије црногорско-приморске Јоаникија, крушевачког Давида, нишког Арсенија, буеносајреског и јужноамеричког Кирила, мохачког Исихија и диоклијског Методија у молитвеном присуству Високопреосвећеног Митрополита загребачко-љубљанског г. Порфирија и Преосвећене господе Епископа бачког Иринеја, браничевског Игњатија и

ремезијанског Стефана.

Саслуживали су свешетенослужитељи из Архиепископије београдско-карловачке и других епархија, као и протојерej Виталиј Тарасјев, старешина Подворја Руске Православне Цркве. Прислуживали су дугогодишњи Патријархови најближи сарадници: лични секретар Патријархов ипођакон Дејан Накић и ипођакон Владимир Јелић, управник Патријаршијског двора.

Поред родбине и најближих сарадника патријарха Иринеја, Литургији и парастосу присуствовали су председник Републике Србије г. Александар Вучић, министар спољних послова г. Никола Селаковић, министар унутрашњиих послова г. Александар Вулин, директор Безбедносно-информативне агенције г. Братислав Гашић, директор Управе за сарадњу са црквама и верским заједницама Србије др Владимир Рогановић, богољубиво монаштво и свештенство и свих епархија Српске Православне Цркве; ректори, професори и ученици црквено-просветних завода; службеници Патријаршије српске; запослени у Штампарији Српске Православне Цркве, Патријаршијској библиотеци, Архиву Српске Православне Цркве, Информативно-издавачкој установи Српске Православне Цркве, Верском добротворном старатељству, Патријаршијском заводу за израду свећа, Телевизији *Храм* и Радију *Слово љубве* и другим црквеним установама и заводима, представници највиших културних, научних и јавних институција, надбискуп београдски Станислав Хочевар, представници традиционалних цркава и верских заједица, чланови дипломатског кора, принц Филип и принцеза Даница Карађорђевић, чланови тима који ради на унутрашњем уређењу храма Светог Саве.

Беседу је произнео Његово Преосвештенство Митрополит дабробосански г. Хризостом, мјестобљуститељ патријарашког трона. У наставку доносимо ауторизовану верзију беседе митрополита Хризостома:

Ваше Високопреосвештенство, Ваша Преосвештенства, Високопречасни и часни оци, Преподобно монаштво, драга браћо и сестре,

Ево нас на 40-дневном помену блажене успомене упокојеног патријарха нашег Иринеја. Брзо, као све што бива и пролази, прођоше и ових четрдесет дана од његовог упокојења у Христу Господу. Наша Светосавска Црква, а посебно Архиепископија београдско-карловачка, служењем заупокојених Литургија молила се за блаженоупокојеног патријарха Иринеја. Осим молења ово је и изараз нашег поштовање његовог патријарашког лика и дјела. Данас смо се у овај четрдесети дан посебно молили и молимо се Богу и Спаситељу

свих и свега, Богу милости и доброте, да данас када душа блаженоупокјеног нашег патријарха Иринеја излази на Суд Божји да му Бог буде Милостив, јер *нема човјека који живи, а да не гријеши*, како каже црквена молитва.

Молитва Цркве за њеног поглавара је велика и моћна молитва. У молитви Цркве, у самој њеној суштини је Господ наш Исус Христос као Глава Цркве. Црква никада није одвојена од Њега и никад није без Њега, нити остављена као сиротица. Знамо, јер тако вјерујемо Ријечи Господњој да свако који умрије са вјером у Христа Господа пролази кроз смрт и прелази у живот вјечни и бива једно са Христом Господом. На том искуству наше вјере и живота Свети апостол Павле тјеши хришћане Солуна и Коринта, а и све нас до данас, да имајућу ову вјеру не тугујемо као они који вјере немају, већ да се духовно радујемо и славимо Милостивог и Човјекољубивог Бога Оца и Његовог једнородног Сина и Духа Светога, Тројицу Једносуштну и нераздјељиву, знајући и вјерујући да је данас наш блаженоупокојени патријарх Иринеј у Царству Божјем.

Данас се наш блажене успомене патријарх Иринеј прибројава сабору својих претходника патријараха српских и архиепископа пећких и светих Срба светитеља. Данас га дочекују и поздрављају патријарси Павле, Герман, Викентије, Гаврило, Варнава, Димитрије и сви до Светитеља Саве и препознају га као мудрог и вјерног управитеља повјерене му Цркве њихове Светосавске.

Десетогодишње патријарашко служење Свајтејшег патријарха Иринеја било је веома бурно и тешко по Цркву, како овдје у отаџбини тако и широм свијета. Све га је то тешко болело и патио је због тога. Не ријетко питао је чланове Сабора и Синода: шта нам је чинити? Шта да радимо? Неуморно је журио, као ријетко ко прије њега, да стигне свуда гдје је било тешко и потребно његово присуство. Бивали смо затечени његовим одлукама да без одмарања путује на далеке дестинације, е да би се сусрео са нашим народом, да би му проповједао Ријеч Божју и поучио га шта је свето, честито и миломе Богу приступачно. Настојао је предупредити и спријечити негатине исходе свих тих проблема, али, на његову и нашу жалост, неке случајеве није могао да предупреди и спријечи. Управљао је мудро бродом наше Светосавске Цркве, настојећи да Цркву сачува у Јединству, Светости и Саборности. Нажалост, неки су испали из тог брода и морске буре су их прогутале и однијеле не кривицом блаженопочишег патријарха нашег и оца Иринеја и наше Цркве, већ непоправљивошћу несрећника. Али, сав суд остављамо Богу и историји.

Данас му се осим молитвеног сјећања и захваљујемо за све што је учинио на

славу Божју, на радост, понос и срећу нашег српског рода. Посебно смо му захвални за велик труд који је уложио око завршетка радова на овом величанственом храму Светитеља Саве, храму на ком су ревновали, али и горке сузе лили, његови претходници. Сјетимо се само колико је година овај храм био под забраном не само наставка градње, већ и помињања. Блажене успомене патријарси из безбожног комунистичког периода, Гаврило, Викентије и Герман, данонoћно су деценијама и годинама кољенопреклоњено молили и тражили дозволу за градњу, али умјесто позитивних одговора све више су понижавани, Црква исмијавана, а српски народ обесправљиван.

Духовна опорука блажене успомене патријарха нашег Иринеја јесте да чувамо јединство нашег српског народа кроз Цркву, језик, писмо и културу; да као зеницу ока свога чувамо нашу Светосавску Цркву у миру, слози и јединству; да наше мученичко Косово и Метохију очувамо у јединству са Србијом; да нашу браћу и сестре у Црној Гори помогнемо у њиховој борби да се одупру свим онима који се боре против Јединства Цркве и нашег народа; да Републику Српску никад не заборавимо и не оставимо на милост и немилост оних којима она смета као освојени бастион слободе и јединства. Много је бринуо за нашу браћу и сестре у Аустралији, Сверној Америци и Европи. Молио се и наставља да се моли за њих, прије свега за њихово јединство и слогу. Користимо прилику да нашу браћу и сестре у дијаспори, а посебно у Њујорку, позововемо у име блаженоупокојеног Патријарха на мир, слогу, братски и српски договор, и да их позовемо да воде рачуна – да тражећи и изгонећи своје правде не изгубе оно што је много претежније, а то је њихово јединство у Христу Исусу.

Браћо и сестре, будимо поносни на нашег блаженоупокојеног патријарха Иринеја и никада га не заборавимо у нашим молитвама. Чврсто вјерујемо да он нас неће заборавити и да ће се заједно са Светитељем Савом и свима светима молити за нас и за нашу Цркву. Нека је вјечни помен и Царство небеско блажене успомене патријарху нашем Иринеју. Амин.

— spc.rs